

Światowe Forum Ekonomiczne - co, gdzie, kiedy

Początki ŚWE sięgają roku 1970, kiedy Karl Schwab zorganizował nieformalne spotkanie przedstawicieli zarządów dużych europejskich firm w Davos. Rok później spotkanie to powtórzono pod nazwą „Symposium w Davos”, odbyło się ono pod patronatem Komisji Wspólnoty Europejskiej. Schwab w tym samym roku założył fundację o nazwie Europejskie Forum Zarządzania (European Management Forum). W 1982 roku w Davos odbyło się pierwsze nieformalne spotkanie Światowych Liderów Ekonomicznych (WEL). Rok później zainaugurowano Dawoskie Spotkanie Dyrektorów (Davos Governors' Meetings). W 1986 roku organizacja przyjęła obecną nazwę Światowe Forum Ekonomiczne (World Economic Forum) i odtąd stała się najważniejszym corocznym spotkaniem korporacji. Wyjątkowym wydarzeniem dla ŚFE był rok 2002, kiedy Forum nie odbyło się w Davos lecz w Nowym

Jorku, kilka tygodni po ataku na wieżę World Trade Center.

Przez lata szwajcarska grupa urosła do rangi globalnego stratega i jest czołowym rzecznikiem korporacyjnej globalizacji. Ekskluzywne zebranie jest otwarte dla członków, którzy wpłacą liczoną w tysiącach dolarów składkę jak i dla wyselekcjonowanych polityków, dziennikarzy i naukowców. ŚFE jako grupa chcąc kreować globalną strategię ekonomiczną i handlową, skupia przeważnie przedstawicieli europejskiego i amerykańskiego biznesu. Geograficzny podział członków wygląda następująco: 43 proc. z Europy, 26 proc. z Północnej Ameryki, 13 proc. z Azji, 7,5 z Ameryki Południowej i Środkowej, 4,5 proc. z Bliskiego Wschodu, 4,3 proc. z Afryki i 2,2 proc. z Australii i Oceanii (dane z początku roku 2002). Z ponad 100 państw do ŚFE należą przedstawiciele ponad 1000 największych światowych korpo-

racji oraz ok. 200 mniejszych firm.

Forum w Davos jest bezpośrednio odpowiedzialne za utworzenie drogi dla Światowej Organizacji Handlu (WTO). Zarówno Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy jak i WTO mają siłę aby wprowadzić politykę wpływającą na regulacje gospodarcze, podczas gdy ŚFE jest prywatną grupą, która ustala strategię korporacji w kwestii handlu.

Bank Światowy i Międzynarodowy Fundusz Walutowy, tzw. „bliźniaki z Bretton Woods” zostały założone po II wojnie światowej, aby pomóc ustabilizować światową gospodarkę i dostarczyć pożyczek walczącym narodom. Instytucje, które są prowadzone przez państwa członkowskie, zalecają neoliberalny model gospodarczy, który jest szeroko krytykowany za stwarzane przezeń nierówności w ramach państw i pomiędzy państwami pierwszego i trzeciego świata.

Osama Bin Laden czyli guru zarządzania

Przyjrzyjmy się bliżej funkcjonowaniu dobrze znanej organizacji. Jest to organizacja międzynarodowa, zdecydowanie zcentralizowana, choć swym filiom pozostawiają sporą autonomię. Posiada departament finansów, zasobów ludzkich i public relations. Treningi przygotowawcze są słynne na całym świecie i efektywnie wykorzystują internet. Ponadto ma dobrze znaną i rozpoznawalną markę: al-Qaeda. Naczelnym, tak przy okazji, jest Osama Bin Laden. Czy w ten sposób możemy analizować terroryzm? Niektórzy z gości Światowego Forum Ekonomicznego w Davos tak właśnie uważają.

Redaktor Time Magazine, Michael Elliott oraz jeden z liderów debaty na temat „Lekcje biznesu od terrorystów” porównywał państwo do wielkich firm. Twierdzi on że powinny one spoglądać na organizacje terrorystyczne jak na sprytnych, niezwykle elastycznych przeciwników, próbujących przeszkodzić ich interesom.

Elliott stwierdza że nie ma tutaj żadnej analo-

gii pomiędzy biznesem a samobójczymi atakami ale ważne jest zwrócenie uwagi na logikę jaką grupy terrorystyczne stosują, co może nam zaoferować dodatkowy wgląd w ich funkcjonowanie i ulepszyć walkę z nimi.

Bin Laden jako manager Izby Reprezentantów

- Porównanie modelu biznesu do organizacji terrorystycznych jest bardzo użyteczne — mówi Jessica Stern, wykładowca z Harvardu. — Mają oni swój własny kapitał, zatrudniają pracowników, posiadają własną markę i co szczególnie ważne to misja jaką mają do spełnienia — dodaje. Więc jeśli grupy terrorystyczne działają jak młode przedsiębiorstwa — będąc wystarczająco elastyczne aby zmienić cele swej misji i strukturę która gwarantuje „przetrwanie przedsiębiorstwa” jakie płyną z tego wnioski dla rządów walczących z nimi?

- Potraktować je tak jak wielkie firmy traktują sprytnych rywali — mówi Elliott. — Znaleźć

słaby punkt, poważnie ich potraktować a na koniec zdrowo im przywalić. Podminować ich wizerunek, odciąć wszelkie źródła finansowania. To nie będzie łatwe do zorganizowania, szczególnie jeżeli chodzi o al-Qaeda, ale wiedzieć że to ich zabol jest pierwszym krokiem ku zwycięstwu.

Al-Qaeda zatrudnia wykwalifikowanych i niewykwalifikowanych pracowników i ich zarobki kształtują się odpowiednio do ich kwalifikacji. Jeden z byłych „współpracowników” al-Qaeda pracujący w Sudanie powiedział że osoba wykonująca tę samą pracę w Egipcie była opłacana trzy razy więcej. Osama Bin Laden korzystał chyba z podręcznika do zarządzania zasobami ludzkimi. Płacił swym pracownikom zależnie od tego jaki był ich dochód w kraju z którego pochodził. Więc może jakiś rozczarowany i źle opłacany pracownik da się zwerbować? W jakimś sensie nawet świat biznesu może się czegoś nauczyć. Spójrzcie na al-Qaeda — mówi Michael Elliott. — Ma wąską horyzontalną strukturę

i jeszcze węższą strukturę zarządzającą i jest niewiarygodnie skuteczna w tym co robi. Al-Qaeda zastosowała chyba najlepszą strukturę zarządzającą z możliwych, dodatkowo mało jest firm tak skoncentrowanych na swej niezwykle istotnej misji. Osama bin Laden z pewnością nie spodziewał się, że stanie się wzorem do naśladowania dla przedstawicieli czołowych światowych przedsiębiorstw. Wszystkich tematów omawianych podczas tegorocznego spotkania w Davos oczywiście nie sposób wymienić — w jednej z debat zastanawiano się jak będą wyglądać światowe korporacje za 10 lat, inna dotyczyła konfliktu palestyńskiego, rozmawiano o stosunkach między Unią Europejską, problemie otyłości w Stanach Zjednoczonych, odbudowie Iraku, relacjom dolara i euro, członkostwie Turcji w Unii Europejskiej, działalności Światowej Organizacji Handlu. Poza przedstawicielami setek firm w forum uczestniczyli m. in. Bill Clinton, minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Jack Straw, prezydent Pakistanu Pervez Musharraf, prezydent Iranu, ajatollah Sayed Mohammad Hatami, dyrektor generalny WTO Supachai Panitchpakdi, sekretarz generalny ONZ Kofi Annan, prezes Europejskiego Banku Centralnego Jean-Claude Trichet, komisarz Unii Europejskiej Javier Solana, wiceprezydent Stanów Zjednoczonych Dick Cheney. Polskę reprezentowali m. in. prezydent Kwaśniewski oraz Wojciech Kostrzewa, prezes BRE Banku. opr. DS

Rada Fundacji Światowe Forum Ekonomiczne

Klaus Schwab
Turner William I. M.

- założyciel ŚFE
- prezes Exsultate, kanadyjskiego funduszu inwestycyjnego
- prezes Deutsche Bank,

Ackermann Josef
Kurt Alig
Brabeck-Letmathe Peter
Lord Carey George
Chu Victor L. L.

- wiceprezes Nestle
- były arcybiskup Canterbury,
- prezes First Eastern Investment Group, Hong Kong

Flavio Cotti
Dell Michael S.
Fiorina Carly S.
FitzGerald Niall
Gadiesh Orit

- prezes firmy komputerowej Dell
- prezes firmy komputerowej HP
- wiceprezes Unilever
- prezes Bain & Company, firmy konsultingowej ze Stanów Zjednoczonych
- jeden z dyrektorów McKinsey
- prezes Sony Corporation
- ministerstwo finansów Niemiec
- prezes firmy farmaceutycznej Pfizer
- prezes Siemens
- Królowa Jordanii
- prezes banku Goldman Sachs International
- dyrektor Centrum Studiów nad Globalizacją Uniwersytetu Yale

Gupta Rajat
Idei Nobuyuki
Koch-Weser Caio
McKinnell Henry A.
Pierer Heinrich
H. M. Rania
Sutherland Peter D.

Zedillo Ponce de Leon Ernesto

Źródło: www.weforum.org

Anty Davos i co z tego wynika

Światowe Forum Społeczne po raz pierwszy odbyło się w styczniu 2001 roku w brazylijskim mieście Porto Alegre, jako kontr-szczyt wobec Światowego Forum Ekonomicznego. Około 10 tysięcy aktywistów, naukowców, związkowców i robotników z całego świata spotkało się aby przedyskutować alternatywy wobec neoliberalnego modelu gospodarczego.

Zaproponowany przez ludność Brazylii i przedstawicieli tamtejszej Partii Pracy, która rządzi tak w Porto Alegre jak i w stanie Rio Grande do Sul, pomysł spowodował falę międzynarodowego poparcia, m. in. ze strony francuskiego miesięcznika Le Monde Diplomatique oraz ATTAC. Szczyt w Porto Alegre otrzymał wsparcie pieniężne organizacji takich jak Novib i Holenderska Organizacja Na Rzecz Międzynarodowej Współpracy i Rozwoju.

Oficjalnym hasłem spotkania w Porto Alegre było stwierdzenie, że „Inny świat jest możliwy” — to hasło od tego czasu jest jednym z najczęściej spotykanym zawołaniem ruchu walczącego z liberalną globalizacją.

Światowe Forum Społeczne odbyło się w Porto Alegre trzykrotnie — po raz ostatni w roku 2003. Wtedy postanowiono, że kolejne tego typu spotkanie odbędzie się w Indiach.

Na czwarte Światowe Forum Społeczne, jakie od 16 do 21 stycznia br. odbywało się w Mumbai (dawniej Bombaj) przyjechało około 120 tys. uczestników, głównie z Indii i kilku krajów Azji. Nie zabrakło jednak delegatów z innych części świata — Afryki,

Ameryki Południowej i Północnej, Australii i Europy.

Forum rozpoczęło się od wielkiej demonstracji w centrum miasta, w jej trakcie najwidoczniejsze były ruchy z krajów rozwijających się i trzeciego świata, głównym hasłem było wypowiedzenie wojny wielkiemu biznesowi. Pojawili się przedstawiciele ruchów chłopskich, związków zawodowych, organizacji broniących praw człowieka, organizacji kobiecych, w tym również z krajów islamskich oraz różnych partii i organizacji lewicowych.

Przez tydzień trwania ŚFS odbyło się ok. 1,5 tysiąca warsztatów i spotkań poświęconych najprzeróżniejszym zagadnieniom — od międzynarodowych problemów ekonomicznych, uczciwemu handlowi, problemom związanym z ochroną środowiska, patriarchalnym systemom społecznym, kasty, pracy dzieci, mniejszościom seksualnym. W trakcie Forum społecznie pracowało blisko 4 tys. tłumaczy — co świadczy o skali tego przedsięwzięcia.

Tak jak i podczas wcześniejszych spotkań tego typu, w Mumbai nie zabrakło „alter-globalistycznych vipów” — wśród nich na czoło wybijał się Joseph Stiglitz, laureat Nagrody Nobla z ekonomii i były główny ekonomista Banku Światowego — obecnie krytyk tej instytucji. Do Mumbai przyjechała także Shirin Ebadi, która dostała Nobla w roku ubiegłym za obronę praw obywatelskich w Iranie.

Obecność takich osób jak Stiglitz czy Jeremy Corbyn z brytyjskiej Partii Pracy budziła wielkie kontrowersje — dla jednych

uczestników ŚFS jest to oznaka wagi i znaczenia Forum Społecznego dla innych jest to sygnał, że Forum starają się wykorzystać osoby związane z instytucjami systemu kapitalistycznego a proponowane przez nich „alternatywy” to zaledwie lekkie przypudrowanie wielkiej rany.

Co dalej?

Kilka tysięcy krytyków Światowego Forum Ekonomicznego, głównie z różnych organizacji maoistowskich, w tym samym czasie zorganizowało imprezę pod nazwą Mumbai Resistance. Część zarzutów maoistów wobec Światowego Forum Ekonomicznego była podobna do zarzutów wobec Europejskiego Forum Społecznego w Paryżu z listopada 2003 wysuwanych przez ugrupowania anarchistyczne. Zorganizowały one w tym samym czasie co EFS swoje Forum Wolnościowe.

Imprezy takie jak Światowe Forum Ekonomiczne czy fora regionalne (czasami kontynentalne) „zdobywają” coraz więcej przeciwników twierdzących, że nic z takich spotkań nie wynika, że w kółko dyskutuje się o tych samych sprawach co z czasem staje się nudne, nie mówiąc już, że jest to nieefektywne. Zależy to od tego co kto szuka. Ruch walczący z neoliberalnym charakterem globalizacji jest bardzo zróżnicowany i wewnętrznie podzielony — co oczywiście nie wpływa korzystnie na opracowanie w miarę spójnej i w miarę konkretnej wizji przyszłości. Bez wątplenia jednak wspólne dyskusje, wymiana doświadczeń mogą być pomocne w dalszej działalności, mogą stanowić początek realnej współpracy.

dodatek specjalny, ziarno piasku II

Przez kilka lat organizownia ŚFS widać, że nie jest to impreza organizowana przez garstkę zapaleńców, prymitywnych zadymiarzy czy znudzoną młodzież z białej klasy średniej. Oczywiście takie spotkania bez zapaleńców wyglądałyby ubodziej, wiadomo, że pojawiają się na nich także zadymiarze i znudzona młodzież. Tak jak wszędzie. Spotkania w Porto Alegre, Mumbaju czy Paryżu i Florencji pokazały, że ruch walczący z neoliberalną globalizacją zdobywa coraz większe zaplecze organizacyjne, kadrowe, naukowe. Po zaledwie kilku latach wpływ tego ruchu nie jest oczywiście tak znaczący jakbyśmy sobie tego życzyli, ale pamiętajmy, że nie od razu Rzym (czy jak kto woli Kraków) zbudowano a Mao Tse Tung zanim ogłosił zwycięstwo chińskiej rewolucji przez kilkanaście lat kluczył w długim marszu.

W roku 2005 Światowe Forum Społeczne powróci do Brazylii, rok później prawdopodobnie znowu ją opuści by trafić do Afryki.

Partnerzy strategiczni Światowego Forum Ekonomicznego

ABB - firma z przemysłu maszynowego, A.T. Kearney - firma konsultingowa
Accel Partners - fundusz inwestycyjny typu venture capital, Accenture - firma konsultingowa, zajmuje się także wypożyczaniem pracowników czasowych, Apax Partners - fundusz inwestycyjny typu private equity, Audi - samochody, Bain & Company - firma konsultingowa, Barco - firma informatyczna, Boeing Company - producent samolotów, Bombardier - producent samolotów, Booz Allen Hamilton - firma konsultingowa, BP - koncern naftowy, Cisco Systems - firma informatyczna, Coca-Cola Company - wiadomo, DHL - firma kurierska, Deloitte Touche Tohmatsu - firma konsultingowa, Ernst & Young - firma konsultingowa, HP - firma komputerowa, IBM Corporation - firma komputerowa, KPMG - firma konsultingowa, Kudelski Group - firma zajmująca się bezpieczeństwem sieci cyfrowych, Manpower - firma z przemysłu maszynowego, McKinsey & Company - firma konsultingowa, Merck & Co. - koncern farmaceutyczny, Merrill Lynch - bank inwestycyjny, Microsoft Corporation - wiadomo, Nestlé - firma spożywcza, Nike - producent odzieży sportowej, PepsiCo - wiadomo, Pfizer - koncern farmaceutyczny, PricewaterhouseCoopers - firma konsultingowa, Sara Lee Corporation - firma produkująca żywność, ubrania i sprzęt domowy, Siemens - firma z branży maszynowej i techniki użytkowej, Swiss Re - firma z branży ubezpieczeniowej, UBS - koncern finansowy, Volkswagen - samochody, Zurich Financial Services - koncern finansowy

Źródło: www.weforum.org

Apel o mobilizację Światowego Forum Społecznego w Porto Alegre

Sily społeczne z całego świata zgromadziły się tu, na Światowym Forum Społecznym w Porto Alegre. Stowarzyszenia i niezależne organizacje pozarządowe, ruchy i organizacje, intelektualści i artyści — stanowimy wspólnie wielki sojusz na rzecz stworzenia nowego społeczeństwa, wolnego od dominującej dziś logiki, wedle której wolny rynek i pieniądze są jedyną miarą wartości. Davos reprezentuje koncentrację majątku, globalizację nędzy i niszczenie naszej planety. Porto Alegre reprezentuje nadzieję, że możliwy jest nowy świat, w którym problemy natury i istot ludzkich znajdują się w centrum uwagi.

Jesteśmy częścią ruchu, który rośnie od czasu Seattle. Walczymy ze światową elitą i jej antydemokratycznymi procesami, symbolizowanymi przez Światowe Forum Ekonomiczne w Davos. Dzielimy się doświadczeniami, budujemy solidarność i manifestujemy całkowite odrzucenie neoliberalnej polityki globalizacji. Są wśród nas kobiety i mężczyźni, rolnicy i robotnicy, pracujący i bezrobotni, uczniowie i studenci, stanowiący wspólnotę bez względu na kolor skóry, przybywający z Południa i z Północy by walczyć o prawa człowieka, o wolność, bezpieczeństwo, prawo do pracy i edukacji. Występujemy przeciw hegemonii finansów i destrukcji kultur, przeciwko monopolizacji wiedzy, środków masowego przekazu i innych sposobów komunikowania się, a także przeciw degradacji natury i niszczeniu jakości życia przez ponadnarodowe korporacje i poli-

tykę sprzeczną z podstawowymi zasadami demokracji. Doświadczenia demokracji uczestniczącej — takie jak tu, w Porto Alegre — wykazują, iż istnieją konkretne alternatywy. Przedkładamy prawa człowieka oraz względy społeczne i ekologiczne nad żądania inwestorów i kół finansowych.

Umacniamy siłę reprezentowanych przez nas ruchów społecznych i stawiamy opór globalnym elitom, podejmując walkę o równość, sprawiedliwość społeczną, demokrację i bezpieczeństwo dla wszystkich bez wyjątku. Proponowane przez nas rozwiązania i metody stanowią jaskrawy kontrast wobec niszczącej polityki neoliberalizmu.

Globalizacja podtrzymuje system patriarcalny, oparty na dominacji mężczyzn i ma istotny wpływ na narastanie wszelkich form przemocy wobec kobiet. Równość pomiędzy kobietami i mężczyznami jest jednym z naszych podstawowych celów. Bez tej rzeczywistej równości budowa innego świata nie będzie możliwa.

Neoliberalna globalizacja sprzyja rasizmowi, stanowiąc kontynuację wielowiekowej tradycji niewolnictwa i kolonializmu, które zniszczyły cywilizację czarnej Afryki. Wzywamy wszystkie ruchy i organizacje do solidarnego wspierania Afrykanów z czarnego ładu i spoza niego, w obronie ich prawa do ziemi, obywatelstwa, wolności, pokoju i równości, poprzez reparacje długów historycznych i społecznych. Handel niewol-

nikami i niewolnictwo są zbrodnią przeciwko ludzkości.

Wyrazy szczególnego uznania i solidarności kierujemy do wszystkich dotkniętych zewnętrzną ekspansją w ich historycznych zmaganiach z ludobójstwem i wyniszczaniem etnicznym. Popieramy ich walkę w obronie swych praw, ziem, zasobów naturalnych, zachowania własnej kultury oraz autonomii i integralności terytorialnej.

Neoliberalna globalizacja niszczy naturę, a także zdrowie i środowisko naturalne człowieka. Ziemię, wodę, powietrze i ludzi traktuje się jak towar. Prawo do życia i zachowania zdrowia jest prawem fundamentalnym, które nie może zależeć od zmieniającej się polityki ekonomicznej.

Zewnętrzne długi krajów Południa zostały już po wielokroć spłacone. Bezprawne, niesprawiedliwe i oszukańcze manipulacje długami są instrumentem dominacji i pozbawiania ludzi ich niezbywalnych praw, a jedynym celem są tu zyski międzynarodowych lichwiarzy. Żądamy bezwarunkowego anulowania wszelkich tego rodzaju zobowiązań, a także wyrównania rzeczywistych długów historycznych, społecznych i ekologicznych jako niezwłocznego kroku w kierunku definitywnego rozwiązania kryzysu wywołanego kwestią domniemanych długów.

Rynki finansowe pochłaniają bogactwa i zasoby naturalne poszczególnych narodów i społeczności, czyniąc gospodarki

narodowe przedmiotem zachcianek spekulantów. Wzywamy do natychmiastowej likwidacji tzw. „rajów podatkowych” i do opodatkowania transakcji finansowych.

Prywatyzacja jest mechanizmem transferu dóbr publicznych i zasobów naturalnych w ręce sektora prywatnego. Protestujemy przeciw wszelkim formom prywatyzacji zasobów naturalnych i usług społecznych. Wzywamy do ochrony swobodnego dostępu do zasobów i dóbr publicznych nieodzownych dla godziwego życia.

Ponadnarodowe korporacje organizują globalną produkcję opartą na masowym bezrobociu, niskich płacach, wykorzystaniu niewykwalfikowanej siły roboczej i odmowie uznania praw pracowniczych określonych przez Międzynarodową Organizację Pracy (ILO). Żądamy rzeczywistego respektowania prawa do zakładania związków zawodowych i prowadzenia przez nie negocjacji. Żądamy także nowych praw dla pracowników w obliczu strategii opartej na globalizacji.

Pieniądze i towary bez przeszkód przekraczają granice, natomiast swobodne przemieszczanie się ludzi objęte jest licznymi restrykcjami, co jest źródłem wyzysku i represji. Żądamy zniesienia wszelkich tego rodzaju ograniczeń.

Wzywamy do przyjęcia takiego systemu handlu, który może zapewnić pełne zatrudnienie, dostatek żywności, uczciwe warunki wymiany handlowej oraz budowanie pomyślnego rozwoju lokalnych społeczności. W swoim obecnym kształcie „wolny rynek” nie ma nic wspólnego ze słowem „wolny”. Zasady globalnego handlu zapewniają przyspieszone gromadzenie bogactw i władzy przez ponadnarodowe korporacje oraz dalszą marginalizację i zubożenie robotników, drobnych rolników i niewielkich przedsiębiorstw lokalnych. Domagamy się od rządów przestrzegania przyjętych zobowiązań w zakresie ochrony praw człowieka oraz multilateralnych umów dotyczących ochrony środowiska. Wzy-

wamy ludzi z całego świata do poparcia mobilizacji przeciw utworzeniu Stref Wolnego Rynku w obu Amerykach, która to inicjatywa jest próbą ponownej kolonizacji Ameryki Łacińskiej oraz zniszczenia podstawowych społecznych, ekonomicznych, kulturowych i ekologicznych praw człowieka.

Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy i banki regionalne, Światowa Organizacja Handlu, NATO i inne pakti militarne to tylko niektóre spośród agend neoliberalnej globalizacji. Wzywamy do położenia kresu wywieranym przez nie wpływom na politykę poszczególnych państw i narodów. Instytucje te nie uzyskały od społeczeństw poszczególnych krajów żadnych upoważnień, toteż będziemy nieprzerwanie kontynuować protest przeciw podejmowanym przez nie działaniom.

Neoliberalna globalizacja doprowadziła do koncentracji własności ziemskiej i faworyzuje korporacyjny system rolniczy, destrukcyjny społecznie i dewastujący środowisko naturalne. System ten opiera się na eksporcie zorientowanym na wzrost wspierany przez rozbudowaną infrastrukturę, taką jak budowa sztucznych zapór, które pozbawiają ludzi ich ziemi i niszczą ich środki egzystencji. Poniesione przez nich straty muszą zostać wyrównane. Apelujemy o przeprowadzenie demokratycznej reformy agrarnej. Ziemia, woda i nasiona muszą pozostać w rękach rolników. Opowiadamy się za nieskrępowanym rozwojem rolnictwa. Nasiona i zasoby genetyczne są dziedzictwem całej ludzkości. Żądamy zaprzestania upraw transgenicznych oraz zakazu obejmowania ochroną patentową jakichkolwiek form życia.

Militaryzm i korporacyjna globalizacja wspierają się wzajemnie, podkopując podwaliny demokracji i pokoju. Całkowicie odrzucamy działania wojenne jako sposób rozwiązywania konfliktów, a także sprzeciwiamy się wyścigowi zbrojeń i handlowi bronią.

Wzywamy do zaprzestania stosowania

represji wobec uczestników protestów społecznych i traktowania ich jak kryminalistów. Potępimy interwencje zbrojne w wewnętrzne sprawy poszczególnych państw. Domagamy się zniesienia wszelkich form embarga i sankcji ekonomicznych stosowanych jako instrumenty agresji i wyrażamy swoją solidarność z tymi, którzy doświadczają ich następstw. Potępimy interwencję sił zbrojnych USA w Ameryce Łacińskiej, prowadzoną pod pretekstem tzw. Planu Kolumbia.

Wzywamy do zawierania porozumień i inicjowania wspólnych akcji na rzecz wymienionych powyżej spraw i zasad. Zobowiązujemy się poświęcać im naszą uwagę i nasze działania aż do chwili zwołania kolejnego Forum. Zdajemy sobie sprawę, że to nam przypada w udziale walka o inny świat, świat bez nędzy, głodu, dyskryminacji i przemocy, troszczący się o jakość życia, oparty na równości, wzajemnym szacunku i pokoju.

Deklarujemy poparcie dla wszelkich akcji i programów pozostających w opozycji do neoliberalizmu. (...).

Nasze zaangażowanie w Światowe Forum Społeczne wzbogaciło naszą wiedzę na temat podejmowanych działań i wzmocniło nasze organizacje. Wzywamy wszystkich ludzi na całym świecie by przyłączyli się do naszej walki, której celem jest zbudowanie lepszej przyszłości. Światowe Forum Społeczne w Porto Alegre jest drogą do zapewnienia suwerenności narodom i sprawiedliwego świata.

Powyższe oświadczenie zostało przyjęte przez pierwsze Światowe Forum Społeczne w Porto Alegre w styczniu 2001 r., 26 marca 2001r. zostało podpisane także przez Komitet Założycielski ATTAC Polska.